

Духът на пророците

1 Петрово 1:10. За това СПАСЕНИЕ претърсиха и изследваха пророците, които пророкуваха за благодатта, която бе назначена за вас; 11. като издирваха, кое или какво време посочваше Христовият Дух, който беше в тях, когато предизвестяваше Христовите страдания, и след тях славите.

В библията четем на много места за това, че пророците, та дори и Мойсеевият закон, говорят за Исус Христос и служат за потвърждение на благовестието. Под пророци тук се разбира онази част от книгите в библията (в по-широк смисъл дори и онези еврейски източници, не намерили място в нея), писани от пророци, чиито пророчества са се сбъднали (често десетки и стотици години след смъртта им), и по този начин сам Бог е засвидетелствал истинността на казаното от тях. Тук се налага да уточним нещо, за което говори последната от Мойсеевите книги:

Второзаконие Глава 18:18. Аз ще им въздигна отсрещ братята им пророк, както съм въздигнал тебе, и ще туря думите Си в устата му; и ТОЙ ЩЕ ИМ ГОВОРИ ВСИЧКО, КОЕТО АЗ МУ ЗАПОВЯДВАМ.

...

21. И ако речеш в сърцето си: Как ще познаем коя дума Господ не е казал? -

22. Когато някой пророк говори от Господното име, и думата му не се сбъдне нито се изпълни, тая дума Господ не е говорил; пророкът я е говорил надменно; ДА СЕ НЕ БОИШ ОТ НЕГО.

Бог ни казва да не се боим от този пророк ако каже дума, която не е от него, която е говорил надменно. Означава ли това, че трябва да слушаме останалите думи, които пророкува? Според мен отговорът е: Не! Всемогъщият Бог, който е създал вселената и всичко, което има в нея, няма да остави онези, които му се боят да си блъскат главите на всеки стих и да го проверяват дали конкретното пророчеството се е сбъднало или не. Бог непременно ще направи така, че всичко пророкувано от надменния пророк да се забрави и само книгите на истинските пророци, от които трябва да се боим (в смисъл да се съобразяваме с казаното от тях), да стигнат до нас. Днес ние не можем да си представим авторитета на Библията такъв, какъвто е, ако в сърцето ни всяко слово, записано от пророците и апостолите, не е абсолютна истина.

Според стиховете в тази 18 глава на Второзаконие, има два вида пророци: такива, от които трябва да се боим (т.е. да се съобразяваме с казаното от тях) и такива, които трябва да бъдат убити заради богохулство. Мойсей не споменава за трети вид пророци, които говорят не само думи от Бога но говорят и надменно от време на време. Ще каже някой: Ами ако все пак някой пророк в началото е говорил думи от Бога, а после се е надигнало сърцето му? Отговорът е, че Бог може винаги да издигне друг пророк, който да потвърди вярното пророчество. Виждаме това във факта, че пророчествата за Исус или за Господния ден се намират на много места в Стария завет, и дори се повтарят. Така днес ние можем да имаме пълно доверие на онези пророци, чиито книги са оцелели и са стигнали до нас чрез съставянето на Библията.

Деяния 26:22. Но с помощта, която получих от Бога, стоя до тоя ден та свидетелствувам и пред скромни и пред високопоставени, БЕЗ ДА ГОВОРЯ НИЩО ДРУГО ОСВЕН ТОВА, КОЕТО ПРОРОЦИТЕ И МОИСЕЙ СА ГОВОРИЛИ, че щеше да бъде,

Деяния 24:14. Но това ти изповядвам, че, според учението, което те наричат ерес, така служа на бащиния ни Бог, като ВЯРВАМ ВСИЧКО ЩО Е ПО ЗАКОНА И Е ПИСАНО В ПРОРОЦИТЕ, 15. и че се надявам на Бога, че ще има възкресение на праведни и неправедни, което и те сами приемат.

Днес ние казваме, че който благовества, трябва да живее онова, което говори, за да не бъде като книжниците и фарисеите, за които говори Исус в 23 глава на Матей (15. Горко вам, ...). Ако един пророк стане надменен, Исус би казал много по-горчиви неща за него. Защото на старовременните пророци беше дадено нещо много скъпоценно (а също и на съвременните пророци), за да си позволяват да се отклоняват от истината от време на време. Да не говорим за високата цена, която платиха, за да бъдат свидетелство за нас (чети Евреи 11:35-37).

1 Петрово 1:10. За това спасение претърсиха и изследваха пророците, които пророкуваха за благодатта, която бе назначена за вас; 11. като издирваха, кое или какво време посочваше Христовият Дух, който беше в тях, когато предизвестяваше Христовите страдания, и след тях славите.

Евреи 1:1. Бог Който при разни частични съобщения, и по много начини, е говорил в старо време на бащите ни чрез пророците, 2. в края на тия дни говори нам чрез Сина, Когото постави наследник на всичко, чрез Когото и направи световите,

Деяния 28:23. И като му определиха ден, мнозина от тях дойдоха при него там гдето живееше; и от сутринта до вечерта той им излагаше с доказателства Божието царство и ги уверяваше за Исуса и от Моисеевия закон и от пророците.

Още в: Лука 16:19-31, Матей 13:10-18, Римляни 3:21-22

Старозаветните и днешните пророци имат в себе си Христовия Дух, който им разкрива тайните на благовестието и спасението (в единствено число, защото има само едно благовестие и само едно спасение). Те познават Исус Христос много повече от всеки друг. Как иначе ще разказват на другите за Исус ако не го познават. Или си мислим, че може един пророк или проповедник да те запознае с Исус Христос без той самият да го познава?(Матей 15:14 ... слепец слепеца ако води, и двамата ще паднат в ямата.).

Както и в Стария завет, така и днес ние имаме увещание как да изпитваме пророчествата.

Солунци Глава 5:20. Пророчества не презирайте. 21. Всичко изпитвайте; дръжте доброто.

Днес ние самите имаме Христовия Дух, който изпитва думите, които чуваме и ни показва образа Христос, така че нямаме нужда да чакаме изпълнението на дадено пророчество, за

да слушаме този или онзи пророк. Исус Христос ни предупреждава в Матей 24 :4. ... Пазете се да ви не заблуди някой;. Ние можем да се пазим, като едновременно четем думите на нашият Господ, с които той ни предупреждава, вършим онова, което ни заповядва, и търсим откровението на Духа му, за да го познаваме по-добре. Всяко едно от тези 3 неща (четенето, вършенето и молитвата) е важно и Бог помага на всеки, който е немошен в изпълнението на всяко едно от тях – само вярващият да е ревностен да расте в познаването на Исус.

1 Тимотея 1:5. А целта на това поръчване е чистосърдечна любов от добра съвест и нелицемерна вяра;

Ефесяни Глава 4:11. И Той даде едни да бъдат апостоли, други пророци, други пък благовестители, а други пастири и учители, 12. за делото на служението, за назиданието на Христовото тяло, с цел да се усъвършенствуват светиите; 13. докле всички достигнем в единство на вярата и на познаването на Божия Син, в пълнолетно мъжество, в мярката на ръста на Христовата пълнота; 14. за да не бъдем вече деца, блъскани и завличани от всеки вятър на учение, чрез човешката заблуда, в лукавство, по измамнителни хитрости; 15. но, действащи истинно в любов, да пораснем по всичко в Него, Който е главата, Христос, 16. от Когото цялото тяло, сглобявано и свързано чрез доставяното от всеки став, според съразмерното действие на всяка една част, изработва растенето на тялото за своето назидание в любовта.